

Μπόβ. 2) Κόσμημα ύφαντόν, πλεκτόν, κεντητόν, ανάγλυφον ἢ ζωγραφιστόν, ἀπομιμούμενον ἄνθη ἢ φύλλα ἢ ὅ,τι ἄλλο ἀντικείμενον εἰς σχῆμα κυκλικόν ἢ καὶ συνεχές, χρησιμεῦον πρὸς στολισμὸν ὑφασμάτων, ἐνδυμάτων, καπέλων, τῆς ὀροφῆς ἢ καὶ τῶν τοίχων δωματίου κ.λ.π. λόγ. σύν. καὶ δημῶδ. Ἀθῆν. Ἀντίπαρ. Θήρ. Καλαβρ. (Μπόβ. Ροχούδ.) Λευκ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Καρδαμ.) Σῦρ. κ.ά.—Λεξ. Πρω. Δημητρ.: *Eída κιολάδα* θὰ βάλης 'ς τὸ τραπεζομάδι τοῦ θὰ φάνης; Ἀπύρανθ. *Μιὰ κιολάδα* θὰ κεδήσω καὶ θὰ βάλω καὶ τὴ μάγκα μου μέσ' 'ς τὴ μέση αὐτόθι. Ὡ, μιὰ κιολάδα ποὺ τὴν ἔχει φαμένη ὕρου-ὕρου! αὐτόθι. Ὅλες οἱ κάμαρες τοῦ σπιτιοῦ του ἔχουνε γύρω-γύρω γκιλάδες Σῦρ. *Μιὰ γκιλάδα* μαλαματένια Θήρ. Μισοφόρια φοροῦσανε μὲ γκιλάνδες Ἀντίπαρ. || Ἀσμ.

Ἦ τὴ βούαν ὅπου κάθεσαι τῶν κάμνεις τὴ γκιλάνδα, πᾶρε τὸ μανδηλάτιμ-μον, νὰ μὲ θ-θυμᾷσαι πάντα (βούα = γούβα, ἀργαλειός) Ρόδ. 3) Εἶδος φυτοῦ τοῦ ὁποίου οἱ καρποὶ ὁμοιάζουν πρὸς μικρὰ στρογγυλὰ μαργαριτάρια Θράκ. (Αἶν. Περίστασ.) κ.ά.

γιρλαντάκι τό, ἐνιαχ. *κιολάδακι* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *κιολάδακι* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γιρλάντα* κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Μικρὴ *γιρλάντα*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Ἐνα κιολάδακι* θέλω νὰ μοῦ σκεδιάσης ἐπ' αὐτὴ τὴ μαδήλα.

γιρλάντωμα τό, Π. Παπαχριστοδ., Θρακ. ἡθογραφ. 4, 24.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. *γιρλαντώνω*, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐσ. *γιρλάντα*.

Ἡ τοποθέτησις *γιρλάντας* ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς νέμης ὀλίγον πρὸ τῆς στέψεως: *Κι ἄρχεψε τὸ χτένισμα καὶ τὸ τέλιασμα τῆς καὶ τὸ γιρλάντωμα*. Πβ. *στεφάνωμα*.

γιρλιστίζω ἐνιαχ. *γιρλιστίζου* Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y e r l e s m e k* = σταθεροποιῶ.

Τοποθετῶ, στερεώνω: *Μάννα μ' γιρλιστίζ' καλὰ τὴν τυλίχτρα σ'ν αὐλή μας π' κάτου 'ς τὴ μονρὰ 'ς τοὺν ἡσκιον. Κι γὼ γιρλιστίζου καλὰ τοῦ χτέν' μέσα 'ς τὴ γαρδάλουση 'ς τοῦ ξ'λόχτινον* (γαρδάλουση = ἐγκοπή, χραμαδάκι).

γιρμάκι τό, ἐνιαχ. *γιρμάκ'* Πόντ. (Ὁφ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *i r m a k* = ποταμός.

Μικρὸς ποταμός, χείμαρρος ἢ ρυάκι: Παροιμ. Ἀσ' σὸ ποτάμ' ἐδάβα τσ' ἀσ' σὸ γιρμάκ' μὴ οὐ πορῶ νὰ δῶβαίνω; (ἀπὸ τὸ ποτάμι ἐπέρασα, καὶ ἀπὸ τὸ ρυάκι δὲν μπορῶ νὰ περάσω; Λέγεται ἐπὶ μικρᾷ δυσκολίᾳ εὐκόλως ὑπερνικωμένης μετὰ τὴν ὑπερνίκησιν σοβαρωτέρων).

γιτίζω, *γιτίζ-ζω* Κῶς (Πυλ. Χώρ.)

Ἐκ Τουρκ. τινὸς ἄγν. ρ. Πβ. *y a k i s m a k* = ἐφαρμόζω.

Ταιριάζω, συμφωνῶ, ταυτίζω, ἀρμόζω, ἐφαρμόζω ἐνθ' ἄν.: *Τὰ χρώματα φταδὰ ἐγ-γιτίζ-ζουσίνε* Πυλ. || Ἀσμ.

Νύφ-φη μου, βέργα μάλαμα, νύφ-φη μου, βέργ' ἀσήμι, γιτίσετε 'ς τὴν ὁμορφιά καὶ 'ς τὴν ταπεινὴν Χώρ.

γιτς ἐπιφών. Κέρκ. (Αὐχίον. Κάρουσ. Περούλ.)

Λέξις πεποιημένη.

Ὡς ἀποπεμπτικὸν πρὸς τὰς αἰγας ἐνθ' ἄν.

γιτσιακῆς ὁ, Κρήτ. (Ἀνώγ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γιτσιακός*, τὸ ὅπ. βλ., καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -άρες, διὰ τὴν ὅπ. βλ. -άρις.

1) Ποιμὴν ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν φύλαξιν τῶν στεῖρων αἰγῶν, τράγων καὶ ἐριφίων. Συνών. *γιτσιακονόμος*.

2) Κριὸς εὐνοχισμένος, χρησιμοποιούμενος ὡς ὁδηγὸς τοῦ ποιμνίου τῶν στεῖρων ζώων, τῶν *γιτσιακῶν* Β1δ.

3) Ἀμνὸς θηλάσας αἶγα. Συνών. *γιτσιακῆρι*.

γιτσιακῆρος ἐπιθ. ἐνιαχ. *γιτσιακῆρο* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γιτσιακῆρης* καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ικός.

Γιτσιακῆρης 3, τὸ ὅπ. βλ.

γιτσιακῆρι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γιτσιακός*, τὸ ὅπ. βλ., καὶ τοῦ οὐσ. *ἀρνί*.

Ἀμνὸς θηλάσας αἶγα. Συνών. *γιτσιακῆρης* 3, *γιτσιακῆρος*.

γιτσιακομάντρι τό, ἐνιαχ. *γιτσιακομάδρι* Κρήτ. (Ἀμάρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γιτσιακός*, τὸ ὅπ. βλ., καὶ τοῦ οὐσ. *μαντρί*.

Ποῖμνιον αἰγῶν καὶ ἐριφίων. Διὰ τὴν λ. βλ. *γιτσιακός* Β1δ.

γιτσιακονόμος ὁ, Κρήτ. (Ἀνώγ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γιτσιακός*, τὸ ὅπ. βλ., καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -νόμος.

Γιτσιακῆρης 1, τὸ ὅπ. βλ.: Ἀσμ.

— Μισεύεις 'δα, βοσκόπουλο, κ' ἐμένα ποῦ μ' ἀφίνεις;

— Ἀφίνω σε 'ς τὸ μαδρατζῆ καὶ 'ς τὸ γιτσιακονόμο Κρήτ.

γιτσιακός ἐπιθ. Ἀγathon. Κρήτ. (Ἀχεντρ. Ἡράκλ. Κκκο-δίκ. Κίς. Μεραμβ. Μονοφάτσ. Μύρθ. Ὁμαλ. Ραμν. Ρέθυμν. Σέλιν. Σητ. Σφακ. κ.ά.) *γιτσιακός* Κρήτ. *ιτσιακός* Κρήτ. Λειψ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βιτσιακός* Κάλυμν. Κῶς (Πυλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. *αἰγιτσιακός*, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐσ. *αἰγίτσα*, καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ικός. Διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν τοῦ τόνου εἰς τὸ *γίτσιακος* βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ, 2, 125-126.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ προερχόμενος ἐξ αἰγῶν ἐνθ' ἄν.: *Τὸ γιτσιακὸ γάλα εἶναι πλιὰ ἀδύνατο ἀπὸ τὸ πρόβειο* Κρήτ. (Ραμν.) *Τοῦτο τὸ κρεῖας εἶναι γιτσιακὸ* Κρήτ. (Ἡράκλ.) *Ἰτσιακὸ εἶναι τὸ κρεῖας ποὺ μαερεύγετε* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) || Γνωμ.

Πρόβειο τυρὶ ἀγόραζε καὶ γιτσιακὰ μυζήθρα Κρήτ. || Ἀσμ.

Μὰ δὲ δὸ θέλω γιτσιακὸ, γιατί πονῶ 'ς τ' ἀδόδια μόνο τὸ θέλω βουνό, νὰ ξεφτιλίζω πόδια (ξεφτιλίζω = ξεκοκκαλίζω) Κρήτ.

Μωρή, βοσκὸν ἀγάπησες, μωρή, βοσκὸ θὰ πάρης, ἀπὸ 'χουν τὰ στιβάνια δὸ ἐννιὰ λογιῶ τομάρι καὶ σκύλλινο καὶ κάττινο καὶ γιτσιακὸ καὶ πρόβειο;

